

ומן עשיית המלכה עושה לבוש צד צגן פדן של מטה, עליהם אמר מה גדלו מעשיך ה', הוא לקביל מעשה המלכות, ומאוד עמקו מחשבותיך, על גן עדן של מעלה ששם ציה טוהה המחשבה.

ל. וחנה צערת פעירת האדם מסערה דשמאלא [איתא] צוהר משפטים (לז"ה) עומדת סערה אחרת שעליהם אמר איש צער וכו' אז יתפרדו כל פועלי און, כי לא אמר דוד שירי על מפלתן של רשעים אלא במנחה צערת צי כשאומרים צרכו נפשי (תהילים קד"ה), כי הדיקים מעלין נילולות טהורות צי צסוד (שמואל"ה צ"ו) מוריד שאל ויעל, שמעלין נילולות טהורות מן שאל כשהולך דרך גיהנם, ואז יתמו חטאים מן הארץ (תהילים קד"ה), ואחכ מרום לפולם ה', ועליהם אמר שתולים בצית י"הוה, ר"ת שבי שהוא רמ צח כל

של שכונה כמ"ש צב, ז"ש כארץ כלננון ישגה. כט. ובפסוק הפליאה צג מצוהר שז המזמור מזמור שיר ליום השבת אומרת הנשמה צערת פטירתה מהגוף, ז"ש ציום השבת [ציום] השבת (ויקרא כד"ח), כי מי שטרה צערצ שבת יאכל צערת [ע"ז ג"ח], שאז הילולא רבב של לדיקים, ותשחק ליום אחרון (משלי לא"ה), זה שאמר כי שמחתני ה', שהוא יום שמחת לבו של לדיק, שאז השכיר יקוה פעלו לפי שאין השכירות משתלמת אלא צסוף [צ"מ סה"ה], מהה כעטס נקרא [שכר] השכירות חשלומוין, שצריך להמתין עד חשלוס המלאכה, ז"ש צפעליך, שאז פיעל אדם ישלם לו [איוצ לד"ח], ומתלבש צלבושי החורה והמלכות אשר עליהם אמר צמעשי ידיך ארנן, כמ"ש [משלי לא"ה] עוז והדר לבושה, שמתלבשה בחורה, ותשחק צו ליום אחרון, ז"ש ארנן,

[אוצר החכמה]

1234567 ח"ח

פרישת שלום

צב. [נ' דצ"ל והוא יניקתו מליב גרין שבגים' כלבוש (מילוי) של שכניה].
צג. [בואתחנן אוסן נח כ"כ בשם ס' התמונה וראה המונה ג' אות כ' כה"ב].
צד. [כמ"ש בזהר ויחי רכ"ב, דאית פקודי אורייתא דעבדי לבושי יקר לעילא ואית פקודי אורייתא דעבדי לבושי יקר לתתא וכו'].

צה. [כמ"ש בזהר ויקהל ר"א, זכאת חולקיה מאן דזכי להני לבושי דקאמרן דמתלבשן בהו צדיקיא בגנתא דעדן, אלין מעובדין טבין דעבדי בר נש בהאי עלמא בפקודי אורייתא, ובהן קיימא נשמתא בגנתא דעדן לתתא, ואתלבשת בהני לבושי יקירין, כד סלקא נשמתא בהוא פתחא דרקיעא לעילא אודמנן לה לבושי אחרנין יקירין עלאין דאינון מרעותא וכוונה דלכא באורייתא ובצללותא וכו', וכ"כ בניצוצי אורות על הזהר שבהערה הקודמת שמהכונה שמכוין בחורה ובמצות נעשה לבוש זך שמתלבשת הנשמה בג"ע, ומקיום המצות ועשייתם בגשמיות נעשה לבוש לרוח בג"ע התחתון, ע"ש].
צו. [ראה זהר ויחי רל"א, ובשעתא דמנחה דדינא שריא בעלמא אתכוין דוד בהתיא צלותא דכתיב תכון תפילתי קטורת לפניך וכו'].

צז. [זהר פנחס רכ"ב, וכי כל בני נשא אולי לשאול, אין, אבל סלקין מיד דכתיב מוריד שאל ויעל, בוי אינון חייבין דלא הרהרו תשובה לעלמין דנחתין ולא סלקין, ואפילו צדיקים גמורים נחתין תמן, אמאי נחתין בגין דנטלין כמה חייבין מתמן וסלקין לון לעילא, ומאן אינון, אינון דהרהרו בתשובה בהאי עלמא ולא יכילו ואסתלקו מן עלמא, וצדיקיא נחתין בגינהון דחייבין גו שאל ונטלין לון וסלקין לון מן תמן, וע"ע בספר הלכותים להאריו"ל שמואל שם].

צח. [וראה ג"כ בפע"ה שער השבת פ"ה, (עמ' תג) בכונת מזמור שיר ליום השבת ר"ת למשה, שכ' כי משה ע"י שהוא זריז בענין זה כל ערב שבת להעלות כל הנשמות הנתונות בקליפה ואינון